

je bila obsojena radi žalitve uradnih oseb na tri mesece zapora.

Ponarejevalci taksnih znamk.

Dne 16. t. m. se je vršila razprava proti bivšemu orožniku Ivanu Vrablu in njegovim sokrivcem Hauptmanu, Jožetu Puh, Petru Nemec, Francu Sever in Jožetu Javor. Obtoženi so bili ponarejanja in razpečevanja taksnih monopolnih trakov, katere naleplja finančna uprava na cigaretni papir in na igralne karte. Znamke so ponarejali v Gradcu, preko meje sta jih spravljala Vrabl in Hauptman, ostali so jih pa razpečevali dalje, to jim očita obtožnica. Vrabl in Hauptman je dobil namreč dne 13. nov. 1923 ponoči finančni stražnik Lubej v St. Ilju v Slov. gor. poleg državne meje ter našel pri njih zavoj s ponarejenimi znamkami. Preiskava se je vlekla skoro tri leta. Sedaj so prišli obtoženci pred poroto, ki jih pa je po daljši razpravi soglasno oprostil vsake krivde.

Roparski umor pred šestimi leti.

Ze drugi je letos mariborska porota obravnavala zagoneten umor, ki se je dogodil pred šestimi leti v Slovenskih goricah. Našim čitateljem je slučaj znan še iz poletnega porotnega zasedanja. Zopet se je zagovarjalo: zakonca Ivan in Ana Markuzi, Ivanov brat Jožef Markuzi in posestnik Mihael Zemljič od Sv. Jakoba v Slov. gor. Obtoženi so sledečega zločina: Dne 7. septembra 1920 je našla neka deklica v Benediškem gozdu v Slov. gor. človeško truplo, na katerem so se videli jasni znaki nasilne smrti. Komisija je ugotovila, da je bil neznan umorjenec ubit s sekirami. Glavo je imel skoro popolnoma zdrobljeno od udarcev. Komisija pa je dognala tudi to, da umorjeni ni bil ubit v gozdu, ampak so njegovo truplo prinesli s ceste ter ga vlekli po listju do mesta, kjer ga je dekletce našlo. Umorjenega nihče ni poznal. Govorilo se je, da je najbrže kak tihotapec ali trgovec. Ljudski glas je spravil takoj Markuzijeve in Zemljiča v zvezo z zločinom. Bili so na zelo slabem glasu kot tihotapec in obče nevarni ljudje. Kmalu so se javile tudi priče, ki so videle v noči od 6. na 7. septembra, kako so pri Markuzijevih nekaj nakladali na voz ter se potem odpeljali v smeri proti Benediškem gozdu. Priče trdijo, da so nakladali človeško truplo. Zemljič je sam pravil okrog, da pride v kratkem k njemu neki kupec, ker je nakupoval za njega razne pridelke. Kupec je res prišel, toda nihče ga ni pozneje več videl. Markuzijevi in Zemljič so bili pred zločinom zelo slabo situirani, pozneje pa so si opomogli ter postali imoviti. Ljudje so govorili, da so si opomogli z oropanim denarjem. Zločinci so se večkrat sami izdali. Jožef Markuzi je potem, ko je bila preiskava že ustavljena, vedno popival, kazal cele šope bankovcev ter v pijanosti govoril, da so neznanca umorili »ti prokleti Bačkovci«, to je Ivan in Ana Markuzi ter Jožef Zemljič, ki so doma iz Bačkove. Pripovedoval je, da si je umorjeni natakal v kleti iz soda sadjeve, ko so ga udarili od zadaj s sekirami po glavi ter ga ubili. V resnici so bile vse smrtonosne rane na umorjenem zadane od zadaj. Po umoru so truplo preoblekli v vojaško bluzo ter ga obrili. Značilen je tudi sledeči dogodek: Nekaj sosed je prišel k Ivanu Markuziju ter si natakal iz soda piččo. Ko se je sosed pripognil k sodu, je navzoči Jožef Markuzi rekel svojemu bratu: »Tega tudi lahko tako naredimo.« Očividno je mislil pri tem na strašen zločin, ki je bil izvršen v isti kleti. Tudi Mihael Zemljič se je sam obdolževal, ko je opetovano pred zločinom izjavljal, da mora nekaj narediti, ker tihotapstvo ne nese več. Obtoženi so med preiskavo in pri obravnavi trdovratno tajili. Ker je od zločina do obravnave preteklo že toliko let, je dokazovanje zelo oteženo. Zaslusanih je bilo 48 prič, ki so deloma izpovedale zelo obtežljive stvari, toda vse precej nejasno, ker se nihče podrobnosti, ki bi bile največje važnosti, ne spominja. Nekatere priče so izpovedale celo, da je bilo truplo, ko so ga našli, že v razpadajočem stanju, kakor da je ležalo v gozdu že več dni ter bi bilo izključeno, da bi se bil izvršil umor v prejšnji noči. Vse to je znatno otežilo potek razprave in porotniki si niso mogli ustvariti jasne slike. Razprava je trajala tri dni, v petek, soboto in nedeljo. V nedeljo zvečer ob 7. uri je bila razglašena obsodba. Ivan Markuzi je obsojen na smrt na vesalih, njegov brat Jožef in Mihael Zemljič na do smrtne ječe in Ana Markuzi na tri leta težke ječe. Obsodbo so sprejeli vsi hladno in mirno. Ivan Markuzi, ki je obsojen na smrt, se je pri čitanju obsodbe celo smejal.

V lastnem vinogradu ubit.

V noči od 8. na 9. maja 1916 je bil ubit v svojem vinogradu v Vitanu posestnik Leopold Prater iz Vodrancev. Našli so ga mrtvega ležati pred kletjo; glavo je imel razbito in zraven je ležalo več polomljenih vinogradnih kolov, s katerimi so zločinci ubili Praterja. Morilec so kmalu izsledili. V Praterjevo klet so hodili pit ponoči njegova deklica Marija Nemec, Ana Trstenjak in fant Vincenc in Martin Ivanuš. Prater je opazil, da mu nekdo krade vino, zato je šel v omenjeni noči gledat, da bi tatove zasačil. In res je dobil navedene v svoji kleti, ko so si natakali vino iz soda. Drzno je planil med nje, toda to je postalo zanj usodno. Tatovi so se hoteli iznebiti priče, udarili so po njem in brata Ivanuša sta ga ubila z vinogradskimi koli. Razprava proti morilec je bila radi zaslusanja novih prič preložena.

V Avstriji je kradel.

Dne 20. t. m. se je zagovarjal pred porotniki Alojzij Gombos iz Šalamoncev radi tatvine, katero je izvršil v noči od 17. na 18. marca t. l. v Gleichenbergu v Avstriji. Vlomil je skozi okno v lokal prodajalca likerja in trafikanta Karla Tratterja ter odnesel več steklenic likerja, cigaret in 1200 šilingov gotovine, vsega skupaj v vrednosti 13.000 din. Vlom je izvršil nemoten oter je bil tako brezskrben, da je pojedel steklenico kompota, kar mu je postalo usodno. Na steklenici je namreč pustil odtiske svojih prstov. Te odtiske so poslali policiji na Dunaj in ker je Gombos precej nevaren tat in znanec tudi dunajske policije, so v arhivu kmalu našli ime pravega storilca, ki se je pa nahajal že v naši državi. Na intervencijo avstrijskih oblasti je bil aretiran. Skušal je s pomočjo raznih prič dokazati, da se je v omenjeni noči nahajal v naši državi, toda to dokazovanje se mu ni posrečilo, pač pa so ga v Gleichenbergu videle številne priče. Nedvomno je, da je omenjeni vlom izvršil on. Porotno sodišče je na podlagi porotniškega krivdoreka obsodilo Gomboša na pet let težke ječe.

Pisma iz domačih krajev.

Vurberg. Ruski sanatorij v gradu je dobro zaseden. Rusi iz vseh krajev ruske države se zdravijo tukaj, pa tudi Srbi prihajajo sem. Vodstvo sanatorija si je omislilo tudi radio, da imajo bolniki zabavo ter poslušajo godbo, petje in druge prireditve iz raznih evropskih mest. Naše izobraževalno društvo je imelo prej predstave v gradu, ker je tam posebna soba prirejena za gledališče. Ker pa v gradu rabijo prostore Rusi, se bo naš društveni oder izselil iz grada in ravno zdaj se prireja v poslopju pod gradom velika soba, kjer se bo oder postavil in kjer se bodo vršile večje sestanke. Včasih je v tem poslopju razbijal kovač, hranjevalo se je vrtnarsko orodje in graščinsko zrnje, zdaj se bodo pa vršile predstave. Tu bo naš Društveni dom. Na svetu se pač vse demokratizira, celo poslopja se ne morejo ubraniti. Fram pri Mariboru. (Velik vlom.) V noči od 13. na 14. t. m. je bil izvršen v trgovino Alfonza Högenwartha vlom, ki je prinesel vlomilec obilen plen. Odnesli so iz trgovine 40 komadov ženskih naglavnih robcev, 60 srajc, 990 metrov sukna, 50 kg sladkorja, 46 kg raznega usnja, 100 kv. metrov finega ševro usnja in 5000 D gotovine, katere so našli v blagajni. Blago so sigurno naložili na voz ter ga odpeljali. Trgovec trpi škodo 31.775 D. Za vlomilca manjka dosedaj vsaka sled, spadajo pa sigurno k družbi, ki je v letošnjem letu izvršila velike vlome v trgovine v mariborski oblasti. Doslej se je orožništvo zama z trudilo, priti prevejenim vlomilec na sled.

Kotlje v Mež dolini. (Ogenj.) V torek popoldne, dne 14. t. m. je nastal pri posestniku Vinkotu Gostetniku pd. Renarju v Podgori ogenj, ki mu je popolnoma upepelil njegovo gospodarsko poslopje; v veliki nevarnosti je bila tudi hiša, ki stoji tik škodnja, vendar se je posrečilo požrtvovalnim gasilcem, da so jo rešili, dasiravno se je že vnela streha. Pogorelec je vsled požara zelo hudo prizadet, ker so mu zgoreli vsi gospodarski stroji, veliko gospodarskega in poljedelskega orodja in pa vsa krma in vse žito, ki je bilo spravljeno v škodnju. Zavarovan je samo za 4000 D; škoda pa se čeni na 70.000 D. Ogenj so zaneli mali otroci.

Apaae pri Gor. Radgoni. V tukajšnji župni cerkvi se je 31. avgusta t. l. prvokrat obhajala lepa slovesnost, ko je pet kandidatnih šolskih sester, med temi dve učiteljici, napravilo časne obljube. V globoki pobožnosti in srčni molitvi so čakale pred cerkvenimi vrati, da so bile slovesno vpeljane pred veliki oltar. Pred oltarjem je imel na kandidatnje krasen govor prelat in vseučilišni profesor preč. g. dr. Matija Slavič. Nato so se vršile sv. obljube v roke škof. pooblaščenca, č. g. dekana Jos. Weigl od Sv. Križa pri Ljutomeru. Po opravljenih predpisanih cerkvenih molitvah je opravil č. g. dekan slovesno sv. mašo, med katero so kandidatnje lepo pele slovenske pesmi. Prvo slovensko cerkveno petje je na orglah spremljala prednica č. s. Eufrozina. Ob sklepu redke slovesnosti je bila zahvalna pesem Te Deum. Navzočih je bilo 7 duhovnikov. Istega dne popoldne ob pol 4. uri pa je prišlo novih 9 kandidatnih, katere so bile prejšnji dan preoblečene v redovno obleko pri Sv. Petru niže Maribora, da nastopijo enoletni noviciat ali leto poskušnje. Nepopisno veselje je zavladalo med prejšnjimi in novimi.

Sv. Trojica v Slov. gor. Pri nas se namerava ustanoviti kmetijsko nadaljevalna šola. Izvolil se je začasni šolski odbor, ki je že odposlal merodajnim krogom prošnje za prostovoljne prispevke za vzdrževanje te šole. Pouk se bo vršil v zimskih mesecih po šest ur tedensko. Poučevalo se bo verouk, računstvo, kmetijsko spise, gospodarstvo, zadružništvo, kmetijsko prirodznanstvo (poljedelstvo in živinoreja) in zakonodaja, toraj za našega kmeta važni predmeti. Mladeniči, ki želijo obiskovati to šolo, se naj kmalu zglošijo pri upravitelju tukajšnje šole. Mladeniči, porabite priliko ter se oglasite v velikem številu! Na občinah, okrajnem zastopu in denarnih zavodih pa je ležeče, da pride do ustanovitve te šole.

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Smrtno se je ponesrečila v sredo 15. septembra popoldne Marija Toš iz Gabernika. Padla je pri pobiranju sliv z drevesa. Ko je bila previdna s svetimi zakramenti, je še umrla isti večer. V kratkem bi lahko obhajala 50 letnico poroke. — Na Vodolu je umrla previzkarica Neža Slodnjak. Obgrizla jo je stekla mačka. Zapeljali so jo v Pasterjev zavod v Celje. Ko se je vrnila, je po kratki bolezni umrla 12. sept.

Sv. Bolfenk v Slov. goricah. Ponos vsake kmetije je čedna hiša, čast vsake župnije pa lepa cerkev. Zato smo svojo župnijsko cerkev letos meseca julija in avgusta, deloma še meseca septembra znotraj in zunaj popolnoma prenovili, prekrili streho in olepšali pročelje. Zidarsko delo je bilo v rokah trdke Treo in Macun iz Ptuj, slikarsko delo je opravil gospod Manko iz Kapele pozlatarsko gospod Zoratti iz Maribora, mizarstvo pa domači delavci. Cela stavba naredi zdaj na obiskovalca mogočen in vendar nežen vtis. Blagoslovilo se je novo delo na praznik Marijinega imena. Cerkev ej bila ta dan podobna lepemu gaju, tako okusno so jo okintale pridne in spretno roke z zelenjem in svežim cvetjem. Z veseljem bo zdaj tudi vsak prinesel svoj dar, da se pokrijejo stroški prenavljanja. — V Bišu je 10. t. m. umrla kmetica Ana Muršec, pd. Živkova, rojena Gomzi. Bila je od vseh spoštovana radi njene miroljubnosti in blagostrosti, revežem je bila dobrotljiva mati, bolnikom sočutno tolažnica in pomočnica, tako da jo bodo vsi težko pogrešali. Bodi ji Bog bogat plačnik za vsa dobra dela! Sama pa je morala dolgo in veliko trpeti; zadnje leto sploh ni mogla več hoditi, domači so jo na vozu pripeljali v cerkev. Zdaj je prestala trpljenje — upamo, da si je z njim zaslužila vneč mučeništva.

Ptuj. (Nov živinozdravnik.) Naš domačin, g. živinozdravnik Anton Lešnik je opustil državno službo v Bosni, kjer je bil namreč in se je nastanil kot živinozdravnik v Ptuj. Za sedaj uraduje v Zupančičevi gostilni. Želimo našemu domačinu obilo uspeha in ga tudi vsem priporočamo.

Breg pri Ptuj. V nedeljo so se kopali v Vičavi. Med njimi je bila tudi gospodična Zalaznikova, ki se je z drugimi solnčila na bregu. Nato so šli plavat. Zalaznikova je skočila v Dravo in padla na zarjavelo koso ali srp, ki je bil zataknjen v dno. Prvi hip ni ničesar čutila in je mislila, da se je samo malo potolkla. Sredi Drave je rekla drugim, naj plavajo naprej, češ, da ona ne more, ker ji je slabo. Nekaj časa je še plavala, nato pa začela klicati na pomoč. Čez nekaj časa so šli kopalci s čolnom na pomoč, a deklice niso več dosegli, ker je že izginila v valovih. V pondeljek zjutraj so našli truplo blizu igrišča na Bregu pri Ptuj. Imenovana je bila rejenka pri nekem kmetu na Vičavi in doma iz Celja.

Sv. Marjeta niže Ptuj. V pondeljek, dne 20. t. m. smo izročili materi zemlji truplo umrlega Franca Letonja, posestnika v Zagajjih. Pokojni je trpel že dalje časa na železnih tvorih in tudi dvakratna operacija, kateri se je podvrgel v bolnici v Ptuj, ga ni mogla več rešiti. Zazelel si je domov, kjer je spravljen z Bogom v krogu svojih domačih mirno v Gospodu zaspal. — Blagi pokojnik je bil dober oče in skrben gospodar, znan in priljubljen daleč na okoli ter zvest prijatelj »Slov. Gospodarja«. — Počivaj v miru, dragi sosed, tvoji sovaščani in vsi ki so Te poznali, te bodo ohranili v trajno dobrem spominu!

Sv. Martin na Pohorju. Dne 8. septembra 1926, ob 4. uri zjutraj je izbruhnil požar pri g. Maks Furman, gostilničarju v Smartnem na Pohorju. Ko so nam zvonovi naznanili požar v vaši in klicali na pomoč, je prihitele požarna bramba in drugi gasilci, ki so imeli zelo težko gašenje in je bila cela vas v največji nevarnosti. Okrog pogorišča so samo 6 m oddaljena lesena poslopja ter s slamo krita. Veliko dela je dalo gasilcem in pridnim

ženskam donašanje vode. Največja sreča je bila, kakor sicer ni naveda na Pohorju, da ni bilo vetra, ker drugače bi bila lahkec cela vas pogorela. Požar je nastal na neznan način. Gasilno društvo je imelo tam shranjeno obleko in orodje, katero je tudi vse popolnoma zgorelo. Zavarovano ni bilo ničesar, obleka in orodje je še večinoma na dolgu. Škoda znaša 11.000 D. Ker je društvo novoustanovljeno in se bori z velikimi težavami za obstoj, prosí dobra srca za milodarne podpore. Francu Ritterju, bivšemu plačilnemu natakarku v Zidanem mostu, sedaj gostilničarju v Smartnem je zgorelo veliko obleke, zlatnine, preprog in še drugo; zavarovanega ni imel ničesar. Škoda znaša 25.000 D. Maks Eisenhutu, poslovođu tvrde Stiger je zgorelo veliko obleke, citre, knjige in še drugo; zavarovano pa ni imel ničesar. Škoda znaša 4000 D. Ernstu Razboršek, pomočniku tvrde Stiger je zgorelo tudi veliko stvari. Škoda znaša 3000 D; zavarovano ni bilo. Leopold Vorša, trgovec je imel tam posojenih 16 komadov zelo lepih knjig in 1 lepe citre, kar je tudi zgorelo. Škoda znaša 3000 D.

Poljčane. (Tatvina živine.) Posestnika Jožefa Keguz iz Spod. Ljubice pri Poljčanah so obiskali v noči od 13. na 14. t. m. živinski tatovi. Ukradena sta mu bila iz hleva junec in telica, vredna skupaj 3750 D. Tatvine je osumljen neznan 40–50 let star možakar, ki se je dan preje ponujal Keguz za hlapca. Tat je precej močne postave, črnih las, pristrženih, črnih brk ter slabo oblečen.

Makole. Prihodnjo nedeljo, dne 26. sept. obhajamo pri nas lepo slovesnost. Dobimo tri nove zvonove, največji tehta 1500 kg, drugi 700 kg, tretji 200 kg, enega imamo še v zvoniku, tako, da bomo imeli zvonjenje kakor pred vojsko. — Zvonovi stanejo nad 100.000 D. Dolgo smo čakali na zvonove, sedaj smo jih vendar dočakali! Zato pa jih bomo tudi slovesno sprejeli, ko jih v soboto popoldne pripeljejo iz postaje Slov. Bistrica. O poteku slovesnosti vam bomo poročali v prihodnjem Slov. Gospodarju!

Slovenjegrade. Pod tem naslovom je neki dopisnik priobčil v »Jutru« od dne 15. septembra dopis, v katerem napravi daljše razmotrivanje o surovosti naših kmetijskih in delavskih fantov. Cela zgradba lepih besed pa se razbline kot pene ob suhi ugotovitvi, da je večina navedb, na katerih naslanja dopisnik svoje očelovske opomine, laž. Morilec Jurij Pižeta ni bil nikdar član orlovskega odseka v Slovenjgradu in tudi ne kje drugod. Kako pa je prišlo do tega žalostnega dogodka, bo pa že razjasnilo sodišče, ne pa nad vse tako nizke ljudi in dogodke vzvišeni dopisnik »Jutra«. Tisti poziv vsem, ki izobražujejo kmetstvo in delavsko mladino, pa naj jo izobražujejo k lepeemu vedenju, pa je vemo, kako bi razumeli. Menda naj jih vzgajajo tako, da bodo ravno tako resnicoljubni kot on in da bodo znali tako isto hinavsko zaviti oči pred moralo. In kako gospod dopisnik natančno ve, da so vsi delavski in kmetijski fantje, člani izobraževalnih in orlovskih društev, ko gotovo ni bila niti dvajsetina pri naboru navzočih fantov, ki bi bili pri kakem društvu. Zapiše pa tako mirno in prepričevalno tako obrekovalje, kot bila to znanstveno najbolj utemeljena resnica. Najbrž obsodi ta krivogledni dopisnik tudi vsakega človeka, ki ga vidi pijanega, za Orla, pa če bi ravno bil najbolj vnet jutrovec in SDSar. Pa je le malo prehudo, prenateno in prenapredno mišljenje, ki bi tudi napredne vrste zelo decimiralo.

Sv. Neža na Brdinah, Sele. (Blagoslavljanje zvana.) Ker so imele zdaj vse sosedne fars svoje lepe nedelje in smo mi bolj skromni in ponižni ljudje, smo čakali z novim zvonom dva meseca, v nedeljo, dne 12. septembra pa smo ga ob najlepšem vremenu in veliki udeležbi vernikov vendar blagoslovili. Novi zvon se zelo lepo ujema s prejšnjim, ki smo ga blagoslovili lani. Oba delata čast tovarni na Jesenicah. Srečno v zvonik potegnili in brzo instalirala sta ga gg. tesarski mojster Fr. Kavc iz Guštanja in Dularov Tonček, Anton Luter. Vsi smo bili veseli, ko sta med procesijo in sv. mašo pela že oba zvana. Največ se je trudil kakor za prvega, tako tudi za tega neumorni in res požrtvovalni cerkveni ključar Franc Grilč p. d. Vohnet, kakor tudi njegov nečak in boler zvonu Joško Grilč, mladi Solarjev gospodar na Selovcu v štajnški fari. Obema kakor vsem dobrotnikom naj po priprošnji sv. Neže bogato Bog poplača!

Sv. Nikolaj—Sv. Jurij ob Taborn. Po devetdnevni mučni bolezni je dne 14. septembra, ob 5.35 zvečer mirno v Gospodu preminula v 67. letu svoje starosti mati Zakojnšek. Pokojnica je bila tiha, mirna, a vendar poznana daleč na okoli. Pa ne samo osebo, ampak poznali so jo kot dobrotnico, saj je tolikim delila milosčine. Rajna je bila iz ugledne rodbine Kralj, občina Marija Reka. V mladih letih je bila cerkvena pevka, dokler se ni leta 1886 poročila in se preselila k Pošebalovim. Tukaj je njeno šibko naravno trudapolno delo, trpljenje, skrb in materinstvo desetih otrok oslabilo, da je kmalu občutila bolezen v sebi, ki jo je večkrat položila v posteljo. Tako z izčrpanimi močmi jo je v noči od 6. na 7. sept. doletela slabost in vsled nenadne omedlevice je padla z vso silo na tla, kar je pretreslo vse organe in je morala leči v posteljo, iz katere ni več vstala. Počivaj zlata mama v miru ter moli Boga za nas žalujoče, da se vidimo tamkaj nad zvezdami. N. v. m. p.

Braslovče. Smrtno se je ponesrečila v Parižljah, župnija Braslovče, M. Babič. Padla je s hlevskih stopnic tako nesrečno, da je radi poškodbe notranjih organov v par trenutkih umrla. — Gostilničar in trgovec na Grablju ob Savinji, občina St. Pavel pri Preboldu, je žagal drva na cirkularni žagi. Pri tem pa mu je priletel kos lesa v glavo s tako silo, da je ostal na mestu mrtve. Po drugih vesteh pa je pri delu izgubil ravnotežje, omahnil ter zadel z glavo ob žago, katerega mu ej glavo dobesedno prerezala.

Celje okolica. V torek, dne 21. t. m. je celjska in okoliška katoliška mladina enega izmed svojih najboljših spremlja k večnemu počitku. Mirnikovega Lojzeza z Babnega ni več. Zavrata bolezen, ki si jo je nakopal v ruskem vjetništvu tam ob bregovih matrodnaje Volge, je storila prerani konec njegovemu lepemu in vzglednemu življenju. Rajni Lojze je bil vzor pravega krščanskega mladeniča, vnet in navdušen Orel. Mnogo let je predsedoval tukajšnjemu orlovskemu odseku. Po vrnitvi iz vjetništva je bil predsednik celjskega orlovskega okrožja, dokler niso začele pešati njegove telesne moči. Bil je vnet član gasilnega društva na Babnem, odbornik krajevne organizacije SLS itd. Dokler mu je dopuščalo zdravje, se je živahno udeleževal vsega javnega dela v blagor ljudstva. Zato bo pa tudi ostal vsem, ki smo ga poznali in z njim delovali v nepozabnem spominu. Lojzetu, ki je šel k očetu, k bratu Francu, ki je padel na Doberdolu in k dvema sestram, želimo večni mir in večno plačilo pri nebeskem Očelu. Njegovi žalujoči mami, bratom in sestram, ki jih je rajni Lojze tako zelo ljubil, pa naše iskreno sožalje.

Šmarje pri Jelšah. Naše šmarsko ljudstvo je zadnji čas veliko pridobilo s prireditvijo kmetijskega in konzumnega društva, ki sedaj res z vso vnemo deluje v korist našega kmetijskega ljudstva, ki mu je v prvi vrsti namenjeno. Novi poslovodja, ki ima višjo trgovsko strokovno usposobljenost in je vnet delavec v naših katoliških organizacijah, je trgovino konzumnega društva nanovo preuredil. Tekom meseca se je tako razmahnila, da so postali sedanjí prostori premajhni in si je morala privzeti še nove. Ker je sedaj celokupno vodstvo konzuma v rokah naših najboljših mož in je blago boljše in bolj po ceni kot drugod, je našemu bolj revnemu ljudstvu s tem veliko pomagano. Zato pa konzum tudi prav pridno obiskuje in dobiva od njega veliko zaupanje.

Laški okraj. Dne 5. septembra nas je zapustil živinozdravnik dr. Jerina, od takrat pa do sedaj pa še nimamo živinozdravnika, čeprav je zdaj čas drugega cepljenja svinj zoper rdečico. Ob premestitvi dr. Jerine se je govorilo, da dobimo takoj nekega

bolehnega gospoda iz Srbije. Povemo gospodu poljedelskemu ministru Puciju, da laški okraj ni za živinozdravnika noben rekonvalescent, ampak vsled hribovite lege se za zdravega prav težaven. Saljivci trdijo, da hoče gospod minister Pucelj učiti nas kmete šparati; saj pred sto leti tudi kmetje-živinozdravniki niso toliko poklenih živinozdravnikov rabili, pa je le svet stal, ampak so razni mazači z zagovarjanjem zdravili živino. Zopet drugi trdijo, da ni noben živinozdravnik za razno gospodo v Laškem dovolj demokratiški štemplan, da bi smel v Laško priti. Naj že bo kakor hoče, vidi se pa, kako programatične in prerokse besede je izgovoril dne 2. svečana 1920 pri Španu v Malih Grahovšah samostojni govornik, češ: Gospodje bodoče že sami med seboj napravili.

Trbovlje. (Uboj.) V dalmatinski kleti gosp. Počivavška na Vodah so popivali brezposelni rudar Krajski Franc, rojen 1893, doma iz Trbovelj, Dernovšek, rudar, in hlapec Martinčič Ivan, rojen leta 1900 pri Sv. Križu na Krškem. Močno dalmatinsko vino, katerega tukajšnje siromašno prebivalstvo radi nizke cene najraje pije, je omenjenim pivcem udarilo v glavo. Začel se je prepir med prvima dvema. Martinčič, hoteč se potegniti za Dernovška, je prišel tako v konflikt s Krajskim. Skočila sta vkup, Martinčič podere Krajska pod se, ga začne mikastiti, Krajski izdere iz žepa nož in zverinsko zakolje Martinčiča v vrat ter mu še zada več nevarnih ran po obrazu. Uboj se je izvršil zunaj gostilne, ranjeni Martinčič je šel še okoli 50 korakov do zaloge Delniške pivovarne in je tam padel. Gospod Rojce je vse to slišal, videl, kako je zaklani padel, poklical na pomoč, da so ranjenca odnesli v bolnico, kjer je pa kmalu nato umrl.

Marija Gradec pri Laškem. Nova trgovina se odpre 1. oktobra. Lastnik iste je Val. Klemenčič, zvest in delaven pristaša SLS. Ker bo trgovina nudila dobro in ceno blago, jo še posebej priporočamo!

Gospodarstvo.

F. Jurnšek, Polzela.

ELEKTRIFIKACIJA SAVINJSKE DOLINE.

Uporaba belega premoga — elektrike — se z izpopolnitvijo industrije širi čimdalje bolj ter dela že resno konkurenco pravemu premogu. Enostavnejša uporaba, lahek prenos energije na velike daljave, zdravstvene prednosti itd., vse to ji je utrla pot, ne le po drugih, v tem oziru naprednejših državah, temveč tudi po naši ožji domovini. Dasi ravno je finančni položaj Slovenije vse prej kot sijajen ter je napeljava elektrike združena s precejšnjimi stroški, vendar izginjajo petrolejke polagoma iz naših hiš in električni motorji za pogon gospodarskih strojev niso več novost na naših kmetijah. Vse to nam jasno kaže spoznanje ljudi, da je v smotreni elektrifikaciji naša bodočnost ter da denar, vložen v napeljavo, ni mrtev, ampak se sijajno obrestuje.

V vsem tem gibanju pa dela izjemo gospodarsko najmočnejši kraj Slovenije, to je Savinjska dolina. Izvzemši par malih podjetij, katera pa vsled tehnične nedovršenosti in slabega pogona v sedanjem stanju niti oddaleč ne zadoščajo potrebi ter preskrbujejo samo približno tretjino doline z elektriko, nimamo podjetja, katero bi bilo v stanju nuditi celotni enotni, vsem zahtevam odgovarjajoč tok, niti ne poskrbimo za istega od drugod. V nekaki leni brezdelnosti čakamo, da nam kdo istega ponudi, ali pa da ga dobimo brezličnim potom, pri tem pa ne opazimo škode, katero trpi dan na dan naše gospodarstvo, ne vidimo ovire, katera brani našemu obrtniku izpopolnitev ter odganja od nas industrijo. Ne zavedamo se, da brez enotne elektrifikacije, katera bo nudila vsakemu gospodarju, obrtniku, industrijalcu dovolj pogonske sile, ni gospodarske prihodnosti!

Začetkom letošnje spomladi se je vršil v Zalcu sestanek v tej stvari, kateri pa vsled raznih vzrokov ni rodil resničnega uspeha. Pokazal je k večjemu enodušno željo po elektriki, pokazal pa tudi, da je treba pričeti od druge strani, če hočemo doseči kakšen uspeh. Mesto, da bi se sestanek vršil iz stališča samopomoči, je bil isti nekaka licitacija producentov, kjer so padale razne obljube, katerih rezultat je nadaljnja brezdelnost in popoln molk.

Za elektrifikacijo Savinjske doline pridejo zaenkrat v poštev dve kombinaciji in sicer dobava toka iz Fale pri Mariboru, ali pa od elektrarne drž. rudnika v Velenju. Ponudba zadnjega je ugodnejša v tem oziru, ker bi daljnovod zgradila elektrarna sama s tem, da bi zvezala rudnik Velenje z rudnikom v Zabukovci. Tudi je zastopnik obljubljal nižje cene, pri čemur moram opomniti, da nimamo v državo kot lastnico rudnika in elektrarne veliko zaupanja in ne verjamemo v nižje cene kot privatno podjetje, pač pa se bojimo višjih. Slaba stran velenjske elektrarne je ta, da je ista šele projektirana ter manjka zaenkrat za izvršitev načrta potrebna kapitala. Stroj in opravo ima dobaviti Nemčija na razen reparacij. Precej teh stvari je že res na mestu, toda v sedanjem proračunu se ni svote za velenjsko elektrarno. V najboljšem slučaju bi prišel tok v poštev še le čez dve leti, kar pa je tudi sicer le malo verjetno.

V nasprotnem slučaju pa bi Falska elektrarna lahko dobavila tok takoj, ko bi bila napeljava gotova. Pogoj je, da vse omrežje postavijo konsumenti sami. Elektrarna trdi, da nima na razpolago toliko odvisnega kapitala za postavljanje omrežja. Končno bi mogoče Fala postavila ob velikem številu odjemalcev tudi omrežje sama, katero bi pa morali konsumenti odplačevati v obliki višjih cen toka. Elektrarna je namreč že spomladi poslala na posameznike vprašanja, kolika bi bila uporaba. Odgovori so bili najbrž nepopolni, vsaj za namene elektrarne. Vsaj tako sklepam vsled popolnega molka od strani Fale.

Še eden načrt je na razpolago: Uporabiti namreč vodno moč Savinje ter postaviti moderno, prvovrstno elektrarno. V kolikor mi je znano, je hotela ta načrt uresničiti pred vojno neka nemška družba, kar je vzbudilo svoječasno mnogo prahu. V današnjih razmerah pa ta načrt ne pride v poštev.

Kakor vidimo, je prišla cela stvar na mrtvo točko in če pojde tako dalje, še bodo po dolini brlele petrolejke in še bomo pogrešali pogonske sile. Dokler se ne bomo zavedali, da le v nas samih je moč, da v združitvi in neodvisnosti je naša korist, tako dolgo nam ni upati zadovoljive elektrifikacije. Vsako podjetje, bodisi privatno ali državno, bo gledalo na našo korist samo toliko, v kolikor bo to zahteval njen dobiček. Tudi tista trdka, katera nam bo

postavila omrežje sama, ga bo postavila samo za to, da ji ga bomo pozneje v obliki visokih cen preplačali. Moje stališče, pa tudi mnogih drugih je: Ustanoviti električno združenje, postaviti vse omrežje v lastni režiji, pridržati si pravico dispozicije ter istega priključiti ugodnejšemu ponudniku. O tem pa prihodnjic več!

Društvo za varstvo in rejo živali v Mariboru priredi dne 9. in 10. oktobra t. l. zraven gostilniškega vrta g. Birtič v Mariboru, Ob brodu razstavo v obliki sejma za plemensko perutnino (peteline in kokoši štajersko-zagorskega plemena), ob kateri priključijo mogoče ogledati si zbirko prav lepih domačih rac, gosi in puranov. Kakor so poročali svojčas nekateri dnevniki in strokovni listi, nakupila je začasa lanske razstave nabavljala komisija iz Karlovca v okoliših mariborske oblasti in na razstavi sami nič manj nego 100 petelinov in 242 kokoši omenjenega plemena, za katere so prejele naše marljive gospodinje lepo vsoto denarja, saj se je izplačalo zanje samo v vasi Razvanje nad 11.000 dinarjev. To dejstvo je dalo pobudo, da je bilo v letošnji zgodnji pomladi nasajenih precejšnje število kokelj, vsled česar odrasla v mariborski okolici prav mnogo petelinov in jarkic, ki čakajo na dobrega kupca iz drugih krajev. Zaradi neugodnih proračunskih razmer pa letos državna uprava ne bo nakupovala in razdelila plemenskih petelinov, kakor se je to doslej vršilo že nekaj let. Upravičeno se je torej bati, da bi utegnil priti vsled preobilice marsikateri tak lep in dober komad pod nož, ako ne najde pravočasno primernega odjemalca za nadaljno rejo, kar bi seveda povzročilo ne le zastoj, marveč celo občutno nazadovanje v dosedaj prav zadovoljivo razvijajočem se perutninarstvu. Da se omogoči čim mnogoštevilni obisk tega sejma, naprosilo se je prometno ministristvo za dovoljenje glede uporabe polovične voznice z železnice.

Uporabljajte čistogojene kvasne glivice v kletarstvu: Bliža se čas trgatve, zato je umestno, da se pripravljamo vinogradniki nanjo. Če hočemo imeti dobro prevreti vinski most, je sedaj ravno pravi čas, da naročimo čisto gojene vinske drože pri kakem zavodu, ki jih goji in razpečava. N. pr. jih lahko naročijo vinogradniki v mariborski oblasti pri Kmetijski poskusni in kontrolni postaji v Mariboru. Posamezne cevke stanejo 2 D, navedilo glede uporabe 1 D, ki pa je potrebno le onim, ki jih še niso nikdar naročevali, treba je le zaprositi s 5 D kolekovano vlogo. Večletna izkušnja nas uči, da oni, ki pravilno uporabljajo čisto gojene vinske drože, so z njimi zelo zadovoljni in jih vsako leto naročajo. Istočasno se lahko rabijo tudi pri napravi sadjevca, ki postane z njimi prevret stanovit in ima več alkohola, kakor oni sadjevec, ki je prevrel sam od sebe. Ena cevka zadostuje za prevrenje 3 polovnjakov, če se pravočasno in pravilno pripravi kipelel most. Na morebitna prepozna naročila se ne bo oziralo. To se daje na znanje zanimancem, ki že sedaj po njih povprašujejo, kje in kdaj se dobijo.

Zadružna mlekarna v Mežici na Koroškem. Po narodnem pregovoru: Besede mičejo, vzgledi vlečejo — so se tudi Mežičani zganili ter si hočejo v kratkem ustanoviti lastno zadružno mlekarno, kakor se je to tako lepo izvedlo že pred kratkim v sosedni Črni. Na pobudo in s sodelovanjem sreskega kmetijskega referenta g. Emerana Stoklasa iz Prevalj se živahno dela na tej važni gospodarski zadevi in je po predpripravih sodeč, zlasti pa z ozirom na dobro voljo, zanimanje in globoko pojmovanje stvari od strani vseh lokalnih faktorjev, sigurno, da se že letos otvori I. mežiška zadružna mlekarna. Menda ni potrebno povdarjati, kako velikega gospodarskega pomena je v tako močno razvitem, izrazito industrijskem kraju, kakor je to baš Mežica, za delavstvo in kmetijski stan dobro urejena mlekarna na zadružni podlagi. Ako pogledamo v sosedno Črno, se lahko prepričamo, da je tamošnja mlada zadružna mlekarna z ozirom na današnje težke gospodarske razmere primeroma jako lepo in s posebnim ozirom na higijeno moderno urejena. Mlekarno je tehnično dovršeno opremljena znani mlekarski strokovnjak g. Krištof iz Ljubljane. Osobito pohvalo pa zasluži vsekakor vrli in razumni občinski odbor, ki je pred kratkim votiral še nadaljnjih 15.000 dinarjev, tako da je obstoj in brezhibno delovanje mlekarne v blagor in gospodarski procvit vseh občanov, popolnoma zagotovljeno.

Dobava davkaproste sladkorja za pitanje čebel. Čebelarstvo društvo za Slovenijo v Ljubljani je bilo na prošnjo za dobavo davkaproste sladkorja za pitanje čebel v letošnji skrajno slabi letini od strani ministrstva financ v Beogradu zavrnjeno, ker za dobavo davkaproste sladkorja ni zakonite podlage in da zaradi tega ne more iti čebelarjem na roko glede dobave cenejšega sladkorja. Zveza čebelarstevh podružnic za mariborsko oblast opozori vse podružnice, kakor tudi posamezne člane na to rešenje, da se nikdo letos ne bo zanašal na dobavo cenejšega sladkorja ter si vsak pravočasno preskrbi potrebno množino sladkorja za prezimo svojih čebel. Najprikladnejše je pitanje s kristalnim sladkorjem in sicer na 1 kg sladkorja 1 l čiste vode. To tekočino pustimo prevreti in potem mlačno v večji meri (po 1 kg zvečer po zahodu sonca) čebelarjem pitamo. Pitanje naj se vrši kolikor mogoče najhitreje, na vsak način pa do konca tega meseca.

Marenberg. Akcija za nabavo prvovrstnih bikov-originalcev čistokrvne marijadvorske pasme v Avstriji, katero vodita prevajalski sreski ekonom g. Stoklas in sreski veterinar g. Stibler, je tako daleč uspela, da dobi prevajalski sodni okraj v cellem 6 bikov-plemenjakov, od teh 3 brezplačne državne. S tem bode ustrezno vroči želji tamošnjih naprednejših kmetovalcev, kajti osvežitev krvi je za razvoj pasme in povzdigo rentabilnosti živinoreje velikega pomena. Ker se naš marenberški okrajni zastopnik ni udeležil te prekristne gospodarske akcije, želimo, da sodeluje pri bodočem proračunu okrajnega zastopa vsaj eden izmed goraj navedenih gospodov, da ne bomo zaostajali za prevajalskim sodnim okrajem, kateri je povrh še brez okrajnega zastopa, pa ima vendar zabeležiti lepe uspehe na gospodarskem polju. Več kmetovalcev iz marenberškega sodnega okraja.

Sadna razstava v Ptuj se vrši neprekinjeno od dne 2. do vključno dne 4. oktobra t. l. Otvoritev razstave se vrši dne 2. oktobra ob 10. uri dopoldne po velikem županu mariborske oblasti. Razstava je v Društvu domu.

Dvodnevni praktični tečaj za uporabo sadja in povrtnine na kmetijski šoli v Št. Juriju pri Celju se vrši dne 27. in 28. t. m. Tečaj in nočišče je brezplačno, celodnevna domača prehrana pa stane kdor jo želi 15 dinarjev. Za one, ki ne morejo biti dva dni odsotni in za katere ne bi bilo nočišče na zavodu, zadostuje tudi prvi dan, ko se bo v glavni demonstriralo ukuhanje sadja. Udeležba naj se sporoči po dopisnici. Direktor: ing. Petkovšek.

Zimski tečaj za šivanje in kuhanje. V zavodu šolskih sester v Mariboru, Meljska ulica 74, se otvori začetkom novembra t. l. štirimesečni tečaj za mladenke, ki se želijo učiti kuhanja, šivanja in raznih ženskih ročnih del. Tečaj se priporoča zlasti tistim dekletom, ki ne morejo v poletnem času v gospodinske šole radi gospodarskih opravil. Hrano in stanovanje dobijo dekleta v zavodu. Natančnejša pojasnila glede sprejema daje predstojništvo zavoda šolskih sester v Mariboru, Meljska ulica 74.

Mariborski trg dne 18. septembra 1926. Kmetje so pripeljali 17 s čebulo, zeljnatimi glavami in zelenjavo, 18 s krompirjem in 24 s sadjem, slaninarji pa 34 s svinjskim mesom naloženih voz na trg. Čeravno so v zadnjem tednu cene živini padle, kljub temu so slaninarji vzdržali pri svojih cenah. Domači mesarji so v cenah popustili tako, da so nekateri prodajali govedino celo po 8 do 9 dinarjev, pa tudi pri mesnih izdelkih so cene šle precej nazaj. — Perutnina in druge domače živali. Bilo jih je okoli 700 komad. Cene so bile piščancem 10 do 25, kokošem 30 do 50, racam, gosim in puranom, mladim 30 do 50, starim 50 do 100 D, domačim zajcem 5 do 25, srebričnikom 35 do 40, angora-zajcem 40 do 100, morskim praščikom 8 do 12.50 D komad. Perutnine se je prodalo precej. — Krompir, zelenjava, druga živila, sadje, cvetlice. Krompir 5 do 6 D mernik (7 in pol kg) oziroma 1 do 1.75 D kg. Krompir postaja vedno dražji. — Solata in špinata 0.50 do 1 D kupček, glavna solata 0.50 do 2 D, zeljate glave 1 do 3 D, ohrovti 0.50 do 2 D, kumarce 0.25 do 2, paprika 0.25 do 1 D komad, kislo zelje 2 do 2.50 D, paradižniki 2 do 3 D kg. — Mlevski izdelki: mleko 2 do 2.50, smetana 12 do 14 D liter, sirček 1 do 8 D hleček, maslo 40 do 45 D, kuhano 44 do 46, čajno 50 do 55 D kg, sir 25 do 40 D kg. — Sadje: jabolka in hruške 2 do 5 D, češnje 2 do 5 D kg oziroma 8 do 11 komadov za 25 para, breskve 8 do 16, grozdje 10 do 14 D kg, melone 15 do 25 D komad, borovnice so ponehale 3 do 4 D, brusnice 4 do 5 D liter. — Cvetlice, ki se prinašajo v velikih množinah na trg se prodajajo zelo po ceni 0.28 do 4 D, z lonci vred pa 10 do 50 D komad. — Lončena in lesena roba 0.50 do 100 D, brezove metle 2.25 do 5, leseni vozovi 1500 do 2500 D komad, koruzna slama 25 do 30 D vreča. — Seno in slama na mariborskem trgu. V sredo, 15. septembra je bilo 12 vozov sena, 4 vozovi otave, v soboto 18. septembra pa 18 vozov sena, 3 vozovi otave in 5 vozov slame na trgu. — Cene so bile 75 do 92.50, otavi 70 do 80, slami pa 35 do 45 D za 100 kg. — Kljub velikemu dovozu ni upati, da bodo cene senu in slami padle.

HMELJARJEM!

Hmelj je obran in tudi skoro že prodan. Hmeljsko leto je končano in že se je pričelo novo. Umestno je torej, da opozarjamo hmeljarje na najnujnejša opravila že sedaj.

Minulo leto je bilo leto raznovrstnih živalskih in rastlinskih škodljivcev. Hoteli so nam željno pričakovani pridelek uničiti in nas prikrajšati pri naših dohodkih. Bogu hvala, da v tem boju nismo podlegli in da smo vsaj deloma rešili naš pridelek in ga spravili v denar. Ker pa hmeljski škodljivci ne mirujejo in nam bodo v večji ali manjši meri zopet napovedali boj, je nujno potrebno, da z mobilizacijo od naše strani že sedaj začnemo. — Kaj nam je storiti?! Ker so bolhači, uši, skržati, stenice in še mnogo drugih škodljivcev nahaja v stanju jajčic, ličink, bub, ali v stanju doraslih žuželk na hmeljskih listih in trtah, na njivskem plevelu in na drugih odpadkih, je nujno potrebno, da vse to spravljamo na kupe in sežigamo. S sežiganjem, ki bi se moralo od poljedelskega ministristva obvezno naročiti, bi se uničevali tudi trosi pogubljive peronospor, ki nam je že tri leta zaporedoma povzročevala hude preglavice. Ker pa prezimuje vsa hmelju škodljiva golazen tudi v razpoklinah in pod skorjo hmeljskih drogov, treba jo je tudi tu zasledovati in pokončavati z ognjem in vodo, kakor se je to hmeljarjem na obilnih poučilih shodih v tekočem letu priporočalo in razpravljalo. Najboljše sredstvo v zatiranje živalskih škodljivcev so pa nasadi na žico, za katere se pa naši hmeljarji ne ogrevajo preveč, pa so vendar nujno potrebni in priporočljivi.

Še nekaj! Hmeljarjem se je letos ves veliki trud in vso prizadevanje povodom obdelovanja hmeljskih nasadov še precej poplačal in umestno je, da se jim modro ravna, nje s svojimi dohodki prav gorko priporoča. Hmeljarstvo je podobno igri na borzi, dobiš, pa tudi zgubiš. Za dobrimi leti pridejo slaba in prav slaba in nujno potrebno je, da imamo za nje nekaj prihranjenega denarja, s katerim krijemo naše izdatke in kateri nas pa obenem usposobi, da vzdržujemo naše nasade tudi v slabih letih. Nes pametno je torej, ako hmeljar ne ravna modro s svojimi dohodki in jih izdaja za nepotrebne reči. Najogabnejše pa je, ako se hmeljar v dobrih letih udaja s svojo ženo in z otroci pogubonosnemu pijančevanju.

Zatec, CSR., 17. septembra 1926. Živahno — čvrste cene — od 4000 do 4400 EK za 50 kg. — Nürnberg, 17. septembra 1926. Mirno — cene 500 do 565 M za 50 kg.

Kmetje in lesni trgovci Mariborske oblasti! Kmetje in trgovci, ki imate rudokopni smrekov, borov in jelkin les, prodajte les direktno na tvrdo Dragotin Korošec, Gorenje, Rečica ob Paki, kjer boste dobili sigurno zajamčeno plačilo. Posredovalci in medkupci izključeni! Pošljite svoje ponudbe od m^o franko vagon Vaše nalagalne postaje, na kar boste dobili vsa tozadevna pojasnila. 1219 3—1

Za razvedrilo.

Čudež. Kmetica je donajala neki ženski 10 litrov mleka na dan. Ta pa je vsaki dan prodala 12 do 13 litrov mleka naprej, pa ni imela ne krave, ne koze. To je bil najbrže kak čudež!

Ni znal nemški. Neki kmet je imel soseda graščaka, ki ni znal slovenski. Graščakova svinja pa je nekoč ušla v kmetov zelnik in napravila mnogo škode. Kmet je bil hud na graščaka, ki se je branil škodo poravnati ter mu je dopovedal, da je to res napravila njegova svinja: »Sie, Herr gospod! Vaša presica mi vse flanen potanen, tu pa je, Herr, lukn, kjer je notri smuknil.«

Pred sodnijo. Sodnik: »Ali ste Mariborčan?« — Obtoženec: »Deloma. Oziroma po večini sem Mariborčan.« — Sodnik: »Kaj se to pravi?« — Obtoženec: »Ko sem prišel v Maribor, sem bil 6 kil težek, zdaj pa sem 95 kil. Torej po večini sem Mariborčan!«

Previden dobronit revežev. Neki skopuh, ki pa je kljub temu hotel veljati za dobronitka revežev, je vedno takole napravil: Ponudil je siromaku bankovec za 100 din., naj ga menja. Če je imel menjati, mu ni dal, češ, da ima itak dovolj, če pa ni imel menjati, mu pa dati ni mogel.